

управлінських навичок є запорукою включення їх у професійне середовище, а також для успішного кар'єрного зростання в умовах конкурентного середовища ринкової економіки.

Література

1. Безруков В.И. Проектирование управления педагогическими системами: методология, теория, практика: дис. доктора пед наук: 13. 00. 01 / Валерий Иванович Безруков. – М., 2005.
2. Вузовское обучение: проблемы активизации / Б.В. Боонь, С.И. Сокорева, Л.А. Шеметков, И.Ф. Харламов; Под ред. Б.В. Боконя, И.Ф. Харламова. – Мн.: Университетское, 1989.
3. Коваленко Е.Э. Дидактические основы профессионально-методической подготовки преподавателей специальных дисциплин: дис. доктора пед. наук: 13.00.04 / Елена Эдуардовна Коваленко. – Х., 1999. – 407 с.
4. Машбиц Е.И. Психологические основы управления учебной деятельностью. – К.: Вища школа, 1987. – 224 с.

Трембач Є.П.

Науковий керівник: старший викладач кафедри філософії і ППП

Ткаченко І.В.

РОЛЬ ДИСЦИПЛІН ГУМАНІТАРНОГО ЦИКЛУ У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ ТЕХНІЧНОГО ПРОФІЛЮ

Сучасні вищі навчальні заклади повинні готувати фахівців, чії навички при нинішніх темпах науково-технологічної динаміки розвитку могли б бути затребувані на ринку праці і не застаріли б одразу після закінчення ЗВО.

Динаміка розвитку сучасного суспільства сприяє формуванню фахівця технічної сфери нової формації. Він не тільки повинен використовувати продукти техносфери, але і безпосередньо творити штучне середовище проживання людей. Його соціокультурна компетентність, здатність до творчої діяльності (від чого, безумовно, залежать негативні або позитивні домінанти в

функціонуванні технічних нововведень), естетичне ставлення до світу багато у чому формуються у процесі вивчення гуманітарних дисциплін [1].

Історія, філософія, культурологія, соціологія, психологія та інші дисципліни забезпечують освіту, яке транслює ціннісний світ; освіту, в якому людина виступає не як засіб, а як мета. Життєві цінності, мотивація, володіння соціальними, економічними, політичними, соціокультурними нормами, що виходять за межі професійно необхідних, формуються саме цими науками. Без гуманітарних дисциплін (у системі не тільки вищого, але і середньої освіти) неможливе формування громадянської самосвідомості, заснованого на почутті історичної і культурної спільності.

Гуманітарні дисципліни у системі вищої технічної освіти, крім трансляції обов'язкових для засвоєння і прийняття системи цінностей і текстів, орієнтують майбутнього фахівця інженера на подальший розвиток своєї особистості і на вироблення навичок, корисних для професійної діяльності. Саме гуманітарна складова в освіті найкращим чином формує у студента гнучкість і адаптивність у вирішенні різних питань, що виходять за рамки вузькоспеціальною підготовки, навички критичного мислення, здатність усуватися від досліджуваного матеріалу, підходити до нього з різних точок зору. Активізується не тільки логічне, але інтуїтивне, творче начало людини, розширюється сфера естетичного ставлення до світу, здійснюється гармонізація особистості [4].

Сучасний висококваліфікований фахівець інженерно-технічної сфери також повинен володіти соціальними навичками, а саме: здібностями до автономного прийняття рішень, готовністю до відповідальної роботи, упевненістю у собі, толерантністю до ідей інших. Структура, зміст і практика викладання гуманітарних та соціально-економічних дисциплін багатоваріантна і повинна визначатися на основі об'єктивного аналізу реального внеску цих наук у становлення особистості і формування професійно необхідних знань, умінь і навичок фахівців.

Завдання удосконалення інженерної освіти вирішується таким чином: ряд дисциплін можна трансформувати так, що основний зміст їх відповідало б завданням гуманізації. Реалізація такої пропозиції пов'язана із загальною культурою викладання і наявністю певних методичних розробок.

Не слід забувати, що освіта містить такі важливі і нероздільні компоненти, як виховання і навчання. Кінцевою метою гуманізації інженерної освіти є розвиток професійно-особистісних якостей, тобто професіоналізму студента навчаємо, особистість студента-формуємо вихованням [3].

В основу освіти покладено принципи демократизації і гуманізації навчання. Відповідну атмосферу на заняттях створює кваліфікований викладач, він покликаний бути носієм культурних загальнолюдських цінностей. Поряд із «предметною» підготовкою фахівця повинна забезпечуватися і його гуманітарна підготовка як професіонала, що вимагає перегляду багатьох сторін освіти. У процесі оволодіння гуманітарних наук формується здатність правильно доносити, пояснювати інформацію. Головне – напрацювати навички культури поведінки, а це може бути досягнуто на основі системи вправ по створенню ситуацій, що вимагають прояви культури поведінки, інтелігентності.

Виховання має пронизувати всю роботу зі студентами. Для поліпшення виховання студентів необхідно ширше використовувати у курсах лекцій елементи історизму, «проповідувати» гуманізм і інтернаціоналізм на прикладах життя і діяльності прогресивних вчених. Знайомлячи студентів з діяльністю вчених, слід показати найбільш примітні риси світогляду вченого, його бачення світу, філософське кредо, мотиви наукової творчості, методи отримання знань [2].

Таким чином, дисципліни гуманітарного циклу займають особливе місце у вузі: вони сприяють формуванню світоглядних позицій майбутнього фахівця, знань і умінь, мотивації самовдосконалення та самовиховання у навчальній та майбутній професійній діяльності, творчого мислення. Саме гуманітарні дисципліни поглиблюють розуміння студентами місця і значення

своєї професії у науково-технічному прогресі, стимулюють усвідомлення можливостей використання гуманітарних знань як засобу вирішення професійних завдань, соціального престижу професії, тобто сприяють поглибленню професійного світогляду.

Література

1. Балл Г. А. Научная школа Г. С. Костюка: методологические уроки / Г. А. Балл // Психология в рациогуманистической перспективе: Избр. работы. – Киев: Основа, 2006. – С.82–91.
2. Крайг Г. Психология развития / Грэйс Крайг ; [пер. с англ. Н. Мальгиной и др.]. – Санкт-Петербург: Питер, 2000. – 992 с.
3. Эльконин Д. Б. Избранные психологические труды / Д. Б. Эльконин; под ред. В. В. Давыдова, В. П. Зинченко, Н. Ф. Талызиной. – Москва: Педагогика, 1989. – 560 с.
4. Эриксон Э. Идентичность: юность и кризис / Эрик Хомбергер Эриксон; [пер. с англ. А. В. Толстых.]. – М. : Флинта, 2006. – 342с.

Ужик В.В.

Науковий керівник: старший викладач кафедри філософії і ППП

Ткаченко І.В.

РОБОТА КУРАТОРА ОЧИМА СТУДЕНТІВ

Сьогодні особливо гостро стоїть проблема навчання і виховання майбутніх спеціалістів, які б мали високий рівень професіоналізму, національної свідомості, творчої активності. Виховна робота зі студентами є органічною складовою професійно-педагогічної діяльності викладача вищого навчального закладу, а тому в ній проявляється творчий пошук педагога, його індивідуальна неповторність, професійна спрямованість на формування сучасного компетентного фахівця. Навчально-виховна робота – особливе і складне завдання, розв'язання якого вимагає, з одного боку, пошук і приведення в дію нових форм впливу на студентів, відпрацювання нових